

Dålig självkänsla bakom politikernas oblyga badhushybris

Kristianstadsbladet 14 september 2019

När kommunfullmäktige i Kristianstad på tisdag tar beslut om att bevilja startbesked för att uppföra ett badhus på Näsby visas att de kan tänka i nya banor. Exakt två. I träningsbassängen som bana nio och tio! Det är klokt tänkt – i ett förslag som är präglad av vad som kan tolkas som vissa politikernas och tjänstemäns oblyga bad i hybris.

Varför måste Kristianstad göra sig bättre eller större eller märkvärdigare än vad Kristianstad är? Och vad Kristianstad förmår?

Kristianstad är – eller var det var? – tämligen så bra. Kristianstad duger, utan politikernas och tjänstemäns självförhåvelse i form av onödigt omfattande och dyra monument. Som nu föreslagna badhusskapelse.

Kristianstad begränsas, ibland styrs, av dålig självkänsla. Något som visas i ambitioner att staden i träsket måste vara – eller visa sig – bättre än alla andra. Framåtanda är bra om den är/blir väl förankrad i befolkning, verksamheter och de förutsättningar som i övrigt är av natur givna. Med förankrad avses inte här att det ska stöttas underifrån med pålning – eller med av kommun lånade medel. Sponsorer välkomnas!

Vi är inte emot utveckling, blott ifrågasätter vissa av dess arter. I kommunen bor över 85 000 personer. Nu är strävan att antalet kommunbor ska nå 90 000 och sen 100 000. Fler är inte synonymt med varken bättre eller bra. Kvantitet hamnar ofta rättvist i underläge mot kvalitet.

Att prioritera en kommuns obligatoriska verksamheter och inom dessa driva uppnådda kvalitetsmål ger däremot framsteg och attraktion. Med mål som att de som bor i kommunen arbetar och betalar skatt; att ingen, utan särskilda individuella begränsande skäl, lämnar skolan utan gymnasiebehörighet, och att äldreomsorgen inte ger mer att önska, ja, då har mål blivit medel. Medel, i mänskliga resurser och i ekonomiskt kapital, så att fler söker sig hit för att bo, arbeta och verka här.

När staden anlades togs byggmaterial från Vä och Åhus. En betydande offentlig verksamhet med länsstyrelse, landsting, sjukhus, skolor och regementen kom och gav arbetstillfällen. Verksamheterna finansierades av skattemedel utifrån och gav staden liv och status.

Nu i den brandgula staden förlitas också till tillgångar utifrån för att ”Kristianstad ska hamna på kartan”. I störrehetssinne duger inte de boende i stad och omland. De räcker inte till för att uppfylla vissas drömmar.

Förmågor hämtas från andra håll för att i brandgul dräkt ta poäng till lag med Kristianstad i namnet. Begrepp som traditionsbärare och klubbkänsla är då nedvärderade, kanske okända. Fast de värderas möjligen av en kräsen, oftast alldeles för liten, hemmapublik?

För senaste elitlaget, Kristianstads IK, byttes halva spelartruppen ut. De var "inte bra nog" för allsvenskan som de spelat upp laget till. Ishockeyn kan med framgångar, sportsliga och publika, kräva/behöva en ny ishall. Byggs badhusets publika delar så klokt att en ishall om x år kan dockas till och vissa delar samutnyttjas? Och utbyte ske energimässigt!

Vi förutsätter att en så stor beslutsfråga som badhuset föranlett en självrannsakan hos samtliga ledamöter i majoriteten. Nu ska det sparas i omsorgen och skolan i vetskap om att bistrare ekonomiska tider nalkas. Är det då så klokt att bygga badhus med extra allt för alla de i regionen boendes förmodade nöjes-/relaxbehov?

Åke Hultqvist
Anders Björklund
Helen Löndahl
Krister Olsson
Åhuspartiet